

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Чернівецькій області
Слідчий відділ
вул. Шевченка, 1-А, м. Чернівці, 58001, тел. (0372) 52-43-15
www.ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001786

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Чернівці

09 лютого 2024 року

Старший слідчий в ОВС 1-го відділення слідчого відділу Управління СБ України в Чернівецькій області Гризунов Геннадій Володимирович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 2202213000000419 від 30.08.2022 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 111 та ч. 7 ст. 111-1 КК України, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

МОШКІНУ ОЛЕНУ ВІКТОРІВНУ,
15.10.1968 року народження, уродженку м. Перевальськ Алчевського району Луганської області, зареєстровану та проживаючу за адресою: вул. Леніна, буд. 80-А, кв. 34, м. Перевальськ Алчевського району Луганської області, громадянку України,

про те, що відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 276 КПК України, зібрано достатньо доказів для повідомлення їй підозри:

- в участі у терористичній організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 1 ст. 258-3 КК України;**

- у державній зраді, а саме діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, шляхом надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчиненому в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 2 ст. 111 КК України;**

- у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні злочину, передбаченого **ч. 7 ст. 111-1 КК України.**

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Мошкіна О.В.

27.04.2014 на території Луганської області України створено терористичну організацію «Луганська народна республіка», у складі якої створені незаконні озброєні підрозділи. Координація діяльності цієї терористичної організації, як і її фінансове, матеріальне забезпечення, у тому числі зброєю, боєприпасами, військовою технікою, здійснюється невстановленими на цей час представниками влади та ЗС РФ. Кінцевою метою створення та діяльності зазначеної терористичної організації, відповідно до злочинного плану, є повалення існуючого конституційного ладу та зміна меж території та державного кордону України шляхом незаконного створення псевдодержавного утворення в межах Луганської області, так званої «Луганської народної республіки» (далі – «ЛНР»).

На виконання плану функціонування терористичної організації «ЛНР» до її діяльності залучено значну кількість громадян України, РФ та інших держав із числа радикально налаштованих громадян, зокрема колишніх та діючих військовослужбовців, співробітників правоохоронних органів, представників іноземних громадських організацій.

Упродовж квітня 2014 року, з метою реалізації злочинного плану, спрямованого на порушення територіальної цілісності України та зміну меж її території, вищевказаною терористичною організацією здійснено захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури на території Луганської області, у тому числі збройні напади на військові частини Збройних Сил України, які дислоковані в цій області.

Указана терористична організація має: конкретних лідерів, які підтримують між собою тісні взаємозв'язки; чітку ієрархію та структуру, яка складається з політичного та силового блоків, керівники та учасники яких підпорядковуються лідерам організацій; а також розподіл функцій між її учасниками, на яких покладені відповідні обов'язки згідно з єдиним планом спільних злочинних дій.

Одним із основних завдань учасників вказаної терористичної організації є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вплив на прийняття рішень, вчинення та не вчинення дій органами державної влади України, шляхом застосування зброї, вчинення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Таким чином «ЛНР» є стійким об'єднанням з невизначеної кількості осіб (більше трьох), яка створена з метою здійснення терористичної діяльності, у межах якої здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому, у відповідності до ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», вона є терористичною організацією.

13.04.2014 за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції.

Через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України, виконуючий обов'язки Президента України Указом від

14.04.2014 № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13.04.2014 «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» та Україною розпочато на території Донецької та Луганської областей широкомасштабну антитерористичну операцію із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

Факт створення «ЛНР» за підтримки та під контролем Російської Федерації визнано Резолюцією ПАРЄ від 12.10.2016. При цьому, в Резолюції зазначено, що «ЛНР» та всі її «установи» не мають будь-якої легітимності у відповідності з українським або міжнародним правом.

Достовірно усвідомлюючи всі наведені вище обставини, громадянка України Мошкіна Олена Вікторівна, не пізніше червня 2017 року (більш точну дату не встановлено), за власною ініціативою, діючи умисно, підтримуючи ідеологічні погляди «ЛНР», вступила до терористичної організації «Луганська народна республіка» на керівну посаду у податковий орган ЛНР – «Заместитель начальника Алчевской окружной государственной инспекции – начальник управления налогообложения юридических лиц Государственной налоговой службы Государственного комитета налогов и сборов ЛНР».

Обіймаючи вказану посаду у ієрархії терористичної організації ЛНР, відповідно до відведеної їй ролі у плані спільних злочинних дій, Мошкіна О.В. виконувала організаційно-розпорядчі функції та своїми умисними діями забезпечувала стягнення грошових коштів у вигляді незаконних податків, зборів та інших платежів з громадян України, які працювали та проживали на тимчасово окупованій території Алчевського району Луганської області на користь вказаної терористичної організації, забезпечуючи безперервне фінансування її терористичної діяльності та отримувала за свою протиправну діяльність грошову винагороду від організаторів терористичної організації.

Таким чином, Мошкіна Олена Вікторівна підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України – участь у терористичній організації.

24.02.2022 Російською Федерацією здійснено повномасштабне військове вторгнення на територію України, у зв'язку із чим розпочато ведення агресивної війни проти України та захоплення її території, в тому числі Луганської області, більшу частину якої окуповано вже в лютому-травні 2022.

Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який продовжено до теперішнього часу відповідними Указами Президента України, затвердженими відповідними Законами Верховної Ради України.

Достовірно усвідомлюючи всі наведені вище обставини, громадянка України Мошкіна Олена Вікторівна, не пізніше травня 2022 року (більш точну дату не встановлено), перебуваючи на тимчасово окупованій території Луганської області під російською окупацією, усвідомлюючи здійснення відкритої російської агресії, яка розпочалась приблизно о 04 годині ранку 24 лютого 2022 року, метою якої є повалення конституційного ладу, територіальної цілісності та захоплення території України, погодилась на пропозицію представників країни-агресора

надавати іноземній державі - РФ та її представникам, допомогу в проведенні підривної діяльності проти України на посаді начальника управління тарифного регулювання та митних платежів незаконного правоохоронного органу, створеного на тимчасово окупованій території - «Государственного таможенного комитета ЛНР», в умовах воєнного стану.

Так, перебуваючи на вказаній керівній посаді незаконного правоохоронного органу, створеного на тимчасово окупованій території Луганської області Мошкіна О.В., реалізуючи умисел на здійснення підривної діяльності проти України, не пізніше 24 травня 2022 року (більш точну дату не встановлено), знаходячись на зустрічі в місті Старобільськ Луганської області із українськими підприємцями з нещодавно окупованих країною-агресором населених пунктів Луганської області, виконуючи вказівку окупаційної влади, роз'яснювала їм необхідність ведення господарської та зовнішньоекономічної діяльності вже за законодавством так званої ЛНР та сплачувати податки, збори та інші платежі до бюджету даного квазіутворення.

Також, Мошкіна О.В., перебуваючи на посаді начальника управління тарифного регулювання та митних платежів незаконного правоохоронного органу, створеного на тимчасово окупованій території – державного митного комітету ЛНР, реалізуючи умисел на здійснення підривної діяльності проти України, не пізніше 24 червня 2022 року разом з керівництвом даного органу прийняла участь у робочих нарадах в місті Москва з керівництвом Федеральної митної служби РФ з метою інтеграції митної системи так званої ЛНР у митну систему РФ.

Виконання вищевказаних дій надало можливість керівництву РФ вже у вересні 2022 року прийняти політичні рішення та закони, внаслідок яких було анексовано всю територію Луганської області шляхом її незаконного приєднання до РФ.

Вказаними умисними діями Мошкіна О.В., у порушення вимог ст. 65 Конституції України, якою передбачено обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, забезпечила становлення та зміцнення окупаційної влади РФ шляхом безпосередньої участі в діяльності незаконного правоохоронного органу так званої «ЛНР», який є частиною окупаційної адміністрації РФ, на окупованій території України, з метою недопущення контролю української влади на території Луганської області, надавши тим самим допомогу РФ в проведенні підривної діяльності проти України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності, недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України.

Таким чином, Мошкіна Олена Вікторівна підозрюється у державній зраді, а саме діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, шляхом надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчиненому в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Крім того, 24.02.2022 Російською Федерацією здійснено повномасштабне військове вторгнення на територію України, у зв'язку із чим розпочато ведення агресивної війни проти України та захоплення її території, в тому числі Луганської області, більшу частину якої окуповано вже в лютому-травні 2022.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022, далі за текстом - Закон № 1207-VII), тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (далі - тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація Російською Федерацією територій України, визначених частиною першою статті 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для Російської Федерації жодних територіальних прав.

Тимчасово окупованою територією, відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII, є частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Положеннями п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» №1207-VII визначено, що окупаційна адміністрація РФ – це сукупність державних органів і структур РФ, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних РФ самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Достовірно усвідомлюючи здійснення відкритої російської агресії, яка розпочалась 24.02.2022 повномасштабним російським військовим вторгненням на територію України, метою якого є повалення конституційного ладу, територіальної цілісності та захоплення території України та бажаючи їх настання, з метою переслідування своїх особистих інтересів, маючи умисел на заняття посади в незаконному правоохоронному органі, створеному окупаційною владою на тимчасово окупованій території, громадянка України Мошкіна Олена Вікторівна, не пізніше 24 травня 2022 року (більш точну дату не встановлено), перебуваючи на території Луганської області під російською окупацією, погодилась на пропозицію окупаційної адміністрації держави-агресора та добровільно обійняла посаду начальника управління тарифного регулювання та митних платежів у незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території Луганської області та зареєстрованому на території РФ – державному митному комітеті ЛНР, який знаходиться за адресою: місто Луганськ, вул. Херсонська, 7-е.

Так, перебуваючи на вказаній керівній посаді незаконного правоохоронного органу, створеного на тимчасово окупованій території Луганської області

Мошкіна О.В. сприяла окупаційній владі держави-агресора у незаконному стягуванні митних платежів до бюджету ЛНР з українських підприємців, які проживають на тимчасово окупованій території Луганської області та своєю участю у спільних нарадах з керівництвом Федеральної митної служби РФ з метою інтеграції митної системи ЛНР у митну систему РФ сприяла вищому керівництву РФ у анексії всієї території Луганської області та її незаконного приєднання до РФ.

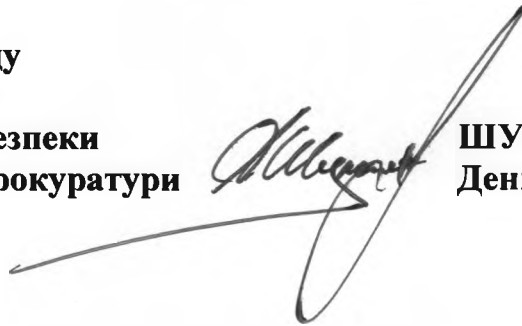
Таким чином, Мошкіна Олена Вікторівна підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Слідчий у кримінальному провадженні –
Старший слідчий в ОВС 1-го відділення
слідчого відділу Управління СБ України
в Чернівецькій області

ГРИЗУНОВ
Геннадій Володимирович

ПОГОДЖЕНО
Прокурор відділу нагляду
за додержанням законів
регіональним органом безпеки
Чернівецької обласної прокуратури
«08» лютого 2024 року

ШУЛЬГА
Денис Володимирович

Права підозрюваної:

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідом.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення у порядку, передбаченому ст.ст. 468-476 КПК України. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

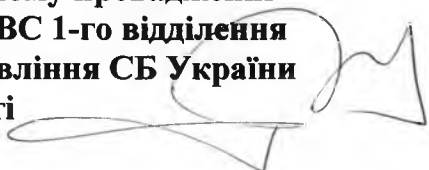
Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права і обов'язки вручені, права підозрюваного мені оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____
« ___ » годин « ___ » хвилин « ___ » лютого 2024 року

Захисник: _____
« ___ » годин « ___ » хвилин « ___ » лютого 2024 року

Повідомлення про підозру вручив:

**Слідчий у кримінальному провадженні –
Старший слідчий в ОВС 1-го відділення
слідчого відділу Управління СБ України
в Чернівецькій області**

**ГРИЗУНОВ
Геннадій Володимирович**